

การรับรู้ของวัยรุ่นชายเกี่ยวกับความรักและความสัมพันธ์ทางเพศ

ศิริพร จิรวัดน์กุล*, กฤตยา แสงงเจริญ*, ดารุณี จงอุดมการณ์*, นิลุบล รุจิรประเสริฐ*, วราลักษณ์ กิตติพงษ์ไพศาล*, สมพร รุ่งเรืองกลกิจ*, สมพร วัฒนกุลเกียรติ*, สมจิตร เมืองพิล*, สร้อย อนุสรณ์ธีรกุล*, อิงคภา โคตรนารา*, บำเพ็ญ คำดี*, รชยา ยิกุสงษ์*, สรวงสุดา เจริญวงศ์*

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ เพื่อทำความเข้าใจ และอธิบายโลกทัศน์ของวัยรุ่นชายเกี่ยวกับความรักและความสัมพันธ์ทางเพศ

วิธีการศึกษา ใช้วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพดำเนินการศึกษาใน 7 จังหวัดคือกำแพงเพชร นครราชสีมา สมุทรสงคราม สมุทรสาคร ประจวบคีรีขันธ์ สุราษฎร์ธานี และนราธิวาส เลือกผู้ให้ข้อมูลหลักแบบเฉพาะเจาะจงเป็นวัยรุ่นชายอายุ 9-19 ปี ที่อยู่ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และกลุ่มเด็กนอกระบบโรงเรียนข้อมูลอ้อมตัวที่ 197 ราย อายุเฉลี่ย 15.7 ปี ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เก็บข้อมูลโดยใช้การสนทนากลุ่ม และการสัมภาษณ์ ใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหา และแก่นสาระวิเคราะห์ข้อมูล ควบคุมคุณภาพของการวิจัยโดยใช้วิธีการตรวจสอบสามเส้า ทั้งด้านนักวิจัย ด้านวิธีการเก็บข้อมูล ด้านการวิเคราะห์ และด้านทฤษฎี

ผลการศึกษา มีข้อค้นพบว่าวัยรุ่นชายรับรู้ว่าการมีความรัก ความสัมพันธ์เชิงคู่สาว และพฤติกรรมทางเพศเป็นเรื่องธรรมดาในวัยรุ่นชาย สรุปเป็นแก่นสาระ 4 ประเด็นคือ วัยรุ่นทุกที่มีบริบททางความคิดใกล้เคียงกัน ความรักคือความสุขและการให้ การมีแฟนเป็นเรื่องปกติ และเท่า และเพศสัมพันธ์คือการให้และการได้

สรุป การศึกษาครั้งนี้ชี้ว่าเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องที่ห้ามไม่ได้ และถือเป็นเรื่องปกติธรรมดาของวัยรุ่นชาย ด้วยทัศนคติที่เสี่ยงต่อการทำให้เกิดการตั้งครรภ์วัยรุ่น ความรุนแรงอันเนื่องมาจากอคติทางเพศ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และการเป็นพ่อวัยเยาว์ การจัดกิจกรรมเพศวิถีศึกษาหรือเพศศึกษารอบด้านอย่างมีความจำเพาะเชิงเพศภาวะจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง

คำสำคัญ วัยรุ่นชาย แฟน ความสัมพันธ์ทางเพศ การวิจัยเชิงคุณภาพ

วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย 2556; 58(1): 75-88

* ศูนย์วิจัยและฝึกอบรมด้านเพศภาวะและสุขภาพสตรี มหาวิทยาลัยขอนแก่น

Perceptions of Male Adolescents Related to Love and Sexual Relationships

Siriporn Chirawatkul Ph.D.*, Kritaya Sawangchareon Ph.D.*, Darunee Jongudomkarn Ph.D.*, Nilubon Rujiraprasert Ph.D.*, Waraluk Kittipongpaisarn Ph.D.*, Somporn Rungreongkulkij Ph.D.*, Somporn Watananukoolkiat M.S., Somjit Moungpil Ph.D.*, Soyj Anusorntheerakul Ph.D.*, Ingata Kota nara M.N.*, Bumpen Kumdee, M.N., Rajaya Yikusang M.N.*, Saungsuda Chareonwong M.N.*

ABSTRACT

Objective : To explore and explain the world view of male adolescents related to love and sexual relation.

Methods : A qualitative study was employed at 7 provinces of 4 regions including Kumpangphet, Nakornrachasima, Samutsakorn, Samutsonkarm, Prachoabkeereekun, Suratthanee and Narathiwat which were chosen as study sites. Using purposive sampling strategy, boys aged of 9-19 who were in primary school, high school, vocational school and who had dropped out from school were chosen. Data was saturated at 197 boys. The average age was 15.7 and the majority of them were in secondary school. Focus group discussions and in-depth interviews were conducted to gather data. Content analysis and thematic analysis were employed. Triangulation was used to ensure the rigor of the study.

Results : Findings indicates that the participants perceived that having romantic relationships and sexual activity are common among their peers. Four main themes were found including “male adolescent everywhere share similar ideas”, “love is happiness and giving”, “having a romantic partner is common and cool” and “sexual intercourse is regarded as giving and receiving”.

Conclusion : The findings reveal that having sexual relationships in young adolescents is regarded as normal and the male adolescents’ perception holds a risk of creating gender-based violence, sexually transmitted diseases and being a teen father. Gender specific sexuality education is needed.

Keywords : male adolescent, sexual relation, perception, qualitative study

J Psychiatr Assoc Thailand 2013; 58(1): 75-88

* Centre for Research and Training on Gender and Women’s Health, Khon Kaen University

บทนำ

ปรากฏการณ์การตั้งครรภ์ในวัยรุ่นกำลังเป็นปัญหาสำคัญทางด้านสังคมและสาธารณสุขของประเทศไทย ในปัจจุบัน จากข้อมูลของกระทรวงสาธารณสุข¹ ที่สำรวจตัวเลขในโรงพยาบาลของรัฐในระหว่างปี พ.ศ. 2544-2552 วัยรุ่นตั้งครรภ์ก่อนวัยเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 10 เป็นร้อยละ 40 สอดคล้องกับข้อมูลขององค์การอนามัยโลกที่ระบุว่าประเทศไทยมีจำนวนหญิงอายุต่ำกว่า 20 ปี ตั้งครรภ์และคลอดบุตรถึงร้อยละ 13 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ทั่วโลกที่ระบุไว้ร้อยละ 10 นอกจากนี้ ยังมีรายงานที่สอดคล้องกันนี้จากอีกหลายองค์กร เช่น ESCAP สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล มูลนิธิสร้างความสำเร็จ เรื่องสุขภาพผู้หญิง สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข และโรงพยาบาลสายใยรักแห่งครอบครัว เป็นต้น

ประเด็นเพศภาวะ (gender) ซึ่งหมายถึง การประกอบสร้างทางสังคม (social constructed) หรือการกำหนดทางสังคมในเรื่องความเป็นหญิง เป็นชาย ได้รับการกล่าวถึงและนำมาใช้เป็นแนวคิด และแนวปฏิบัติในกระบวนการป้องกันการตั้งครรภ์ ในวัยรุ่นและการแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อม ในวัยรุ่น เนื่องจากแนวคิดนี้มีฐานมาจากการศึกษาทางมานุษยวิทยาและสังคมวิทยาว่า เด็กหญิง เด็กชาย ต่างได้รับการกล่อมเกลาทางสังคมแตกต่างกัน โดยเฉพาะเรื่องเพศวิถี (sexuality) ซึ่งหมายถึงแนวประพฤติปฏิบัติของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกามารมณ์ รวมทั้งแรงปรารถนาจากส่วนลึก การแสดงออก และความคาดหวังของบุคคลนั้น เด็กหญิงและเด็กชายมีเพศวิถีแตกต่างกัน อันเป็นผลมาจากปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม²

สังคมไทยเป็นสังคมประเภทปิตาธิปไตย (patriarchal society) ซึ่งให้คุณค่าต่อความเป็นชาย (masculinity) มากกว่าความเป็นหญิง (femininity) อันเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เด็กหญิงถูกล่วงละเมิดทางเพศ

ผู้หญิงตั้งครรภ์ก่อนแต่งงานถูกตีตรา ผู้หญิงถูกทำร้าย และเด็กหญิงถูกบังคับให้ขายบริการทางเพศ อีกทั้งด้วยบรรทัดฐานเชิงเพศภาวะ (gender norms) นำไปสู่ความไม่เป็นธรรมทางสุขภาพ (health inequity) ทำให้วัยรุ่นหญิงไม่สามารถเข้าถึงความรู้เรื่องเพศศึกษา ได้สะดวก ไม่สามารถรับคำปรึกษาเพื่อสุขภาพทางเพศ (sexual health) ได้อย่างเปิดเผย³ เมื่อวัยรุ่นหญิงตั้งครรภ์ ถูกบุคคลรอบข้างรวมทั้งผู้ให้บริการสุขภาพบางคน ตำหนิติเตียน หรือปฏิบัติด้วยท่วงทาบ ขณะที่วัยรุ่นชาย ก็เรียนรู้เรื่องสุขภาพทางเพศไม่ถูกต้องและขาดความรับผิดชอบ อันเป็นที่มาของการมีปัญหาสุขภาพจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และการทำให้วัยรุ่นหญิงตั้งครรภ์ไม่พร้อม

การสร้างแบบการดำเนินงานที่มีความละเอียดอ่อนและความจำเพาะเชิงเพศภาวะ โดยเฉพาะในด้าน สุขอนามัยเจริญพันธุ์นั้นได้ถูกพิสูจน์จากการศึกษา ในประเทศต่างๆ จำนวนมาก ว่าทำให้เกิดความเป็น ธรรมเชิงเพศภาวะ (gender equity) และความเป็น ธรรมทางสุขภาพ ลดการตั้งครรภ์ไม่พร้อม (unwanted pregnancy) และการติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์^{4,5} ความละเอียดอ่อนเชิงเพศภาวะ (gender sensitivity) ซึ่งหมายถึงความไว หรือความละเอียดอ่อนต่อ ความแตกต่างของสถานการณ์ และความต้องการของ เพศหญิงและชาย เป็นกระบวนการของการตัดสินใจ เพื่อก่อให้เกิดความเสมอภาคระหว่างเพศหญิงและชาย ตลอดจนการคำนึงถึงความสัมพันธ์เชิงอำนาจของ ชายหญิงภายใต้สังคม และบริบททางวัฒนธรรม เพื่อนำ ไปสู่การดำเนินการเชิงนโยบาย การวางแผนหรือการมี กิจกรรมที่ลงมือปฏิบัติการ เป็นกลยุทธ์ที่ให้ความสำคัญ กับบริบทเชิงสังคมวัฒนธรรม ทำให้การดำเนินงานต่างๆ มีความเฉพาะเชิงเพศภาวะ (gender specific) กล่าวคือ เป็นการตั้งเป้าหมายและผลประโยชน์เฉพาะกลุ่มของ ผู้หญิงหรือผู้ชาย เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือตอบสนอง

ความต้องการได้อย่างจำเพาะ⁶ การดำเนินงานเช่นนี้จะมีพลังที่สามารถทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่นำไปสู่ความเป็นธรรมทางสุขภาพ (health equity) ในกรณีเรื่องสุขภาพทางเพศนี้การมีความละเอียดอ่อนเชิงเพศภาวะ ทำให้วัยรุ่นหญิงและชายเรียนรู้สุขภาพทางเพศได้อย่างถูกต้อง

มีการศึกษาจำนวนมากที่หาคำตอบว่าจะป้องกันและแก้ไขการตั้งครรภ์ไม่พร้อมในวัยรุ่นได้อย่างไร กลุ่มเป้าหมายของการศึกษาส่วนใหญ่คือผู้หญิง⁷⁻¹⁰ ดังนั้นองค์ความรู้ หลักฐานเชิงประจักษ์ต่างๆ จึงมาจากเพศหญิง กิจกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์วัยรุ่นเกือบทั้งหมดก็เน้นที่การปรับเปลี่ยนผู้หญิงในแง่มุมต่างๆ แต่องค์ความรู้จากผู้ชายซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องอย่างสำคัญในกระบวนการตั้งครรภ์มีจำกัดมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมไทย จึงเป็นข้อสังเกตได้ว่าการศึกษาที่สังคมไทยมีจำนวนการตั้งครรภ์วัยรุ่นเพิ่มขึ้นนั้นอาจเป็นเพราะการขาดองค์ความรู้จากเพศชาย และการดำเนินงานที่ขาดความละเอียดอ่อนเชิงเพศภาวะ การเริ่มต้นของการดำเนินงานที่มีความละเอียดอ่อนเชิงเพศภาวะนั้นจะต้องมีข้อมูลแยกเพศ มีความเข้าใจโลกทัศน์ของแต่ละเพศ

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

การศึกษานี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อทำความเข้าใจอย่างลึกซึ้งต่อโลกทัศน์ของวัยรุ่นชาย และอธิบายการรับรู้ของวัยรุ่นชายเกี่ยวกับความรักและความสัมพันธ์ทางเพศ ทั้งนี้การศึกษาดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของโครงการศึกษาเรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อมในวัยรุ่นซึ่งได้ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

วิธีการศึกษา

ให้การวิจัยเชิงคุณภาพเนื่องจากเป็นวิธีที่เหมาะสมต่อการเข้าถึงโลกทัศน์ของผู้ถูกศึกษาอย่างลึกซึ้ง¹¹ โดยผู้วิจัยเลือกศึกษาวัยรุ่นชายอายุ 9-19 ปีที่อยู่ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และกลุ่มเด็กนอกระบบโรงเรียนใน 7 จังหวัดที่เลือกอย่างเฉพาะเจาะจงจังหวัดที่มีจำนวนการตั้งครรภ์วัยรุ่นอยู่ในลำดับแรกๆ ของภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ ได้แก่ จังหวัดกำแพงเพชร นครราชสีมา สมุทรสงคราม สมุทรสาคร ประจวบคีรีขันธ์ สุราษฎร์ธานี และนราธิวาส ทั้งนี้ผู้ให้ข้อมูลเป็นอาสาสมัครที่ยินดีให้นักวิจัยเข้าพบหลังจากชี้แจงโครงการแล้ว นักวิจัยเข้าพบอาสาสมัครเพื่อขอเก็บข้อมูล ทั้งนี้อาสาสมัครที่อายุต่ำกว่า 18 ปี ต้องได้รับการยินยอมจากผู้ปกครอง ข้อมูลอ้อมตัวที่จำนวน 197 ราย อายุเฉลี่ย 15.7 ปี ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยการให้การสนทนากลุ่ม ผู้ให้ข้อมูลวัยรุ่นชายจำนวน 27 กลุ่มๆ ละ 5-8 ราย ในประเด็นชีวิตวัยรุ่นทั่วไป การมีแฟนและความสัมพันธ์กับแฟน สัมภาษณ์เชิงลึก 16 ราย เป็นผู้ที่อยู่กับแฟน เคยมีแฟนท้อง และกำลังมีแฟนถึงประสบการณ์ต่างๆ และพฤติกรรมที่เชื่อมโยงกับความเป็นหญิงเป็นชาย และความสัมพันธ์ทางเพศ บันทึกการสนทนากลุ่ม และการสัมภาษณ์ลงในเครื่องบันทึกเสียงอิเล็กทรอนิกส์ ผู้วิจัยถอดข้อความจากแถบเสียงบันทึกการสนทนากลุ่มและสัมภาษณ์เชิงลึกแบบคำต่อคำ นำมาวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) และแก่นสาระ (thematic analysis) ทั้งนี้การวิเคราะห์เนื้อหาใช้การจัดระบบการให้ตรรกะนี้และจัดหมวดหมู่ของคำ นิยามความหมาย และแบบแผนต่างๆ ที่ปรากฏจากข้อมูล นำหมวดหมู่มาเชื่อมโยงเป็นแก่นสาระ การวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าว

ดำเนินไปพร้อมกันกับการเก็บข้อมูล แล้วสร้างข้อสรุปสุดท้ายเมื่อข้อมูลอิ่มตัว ทั้งนี้มีการควบคุมคุณภาพของการวิจัยให้ดำเนินไปอย่างถูกต้อง เข้มงวด (rigor) ตามแนวคิดเชิงปรากฏการณ์วิทยาอย่างแท้จริงด้วยวิธีการตรวจสอบสามเส้า¹² ทั้งด้านนักวิจัย ด้านวิธีการเก็บข้อมูล ด้านการวิเคราะห์ และด้านทฤษฎี

ผลการศึกษา

มีข้อค้นพบประเด็นหลักคือความหมายของความรักและเพศสัมพันธ์ตามการรับรู้หรือในโลกทัศน์ของผู้ให้ข้อมูลชายอายุ 9-19 ปีที่ร่วมในการศึกษาครั้งนี้ว่าเป็นเรื่องที่ไม่ห้ามไม่ได้ ยิ่งห้ามเหมือนยิ่งยุ และถือเป็นเรื่องปกติธรรมดาของวัยรุ่นที่ผู้ใหญ่ต้องเปิดใจรับ และทำความเข้าใจ การศึกษาครั้งนี้ค้นพบแก่นสาระ 4 ประเด็นคือ วัยรุ่นทุกที่มีบริบททางความคิดใกล้เคียงกัน ความรักคือความสุขและการให้ การมีแฟนเป็นเรื่องธรรมดา และเพศสัมพันธ์คือการให้และการได้ ดังมีสาระสำคัญดังนี้

1. วัยรุ่นทุกที่มีบริบททางความคิดใกล้เคียงกัน

ผู้ให้ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้อาศัยอยู่ในชุมชนเมืองของจังหวัดที่มีพื้นที่ และบริบททางกายภาพต่างกัน กล่าวคือชุมชนในจังหวัดกำแพงเพชรเป็นชุมชนขนาดเล็กสงบและอยู่ในวิถีชีวิตแบบเกษตรกรรมมากกว่าอุตสาหกรรม ขณะที่วัยรุ่นของจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งเป็นจังหวัดใหญ่ อยู่ในชุมชนที่ผู้คนมีวิถีชีวิตแตกต่างกัน ผสมผสานระหว่างเกษตรกรรม การค้า บริการและอุตสาหกรรมขนาดย่อม ส่วนวัยรุ่นที่อยู่ในชุมชนของจังหวัดสมุทรสงครามและสมุทรสาครนั้น เป็นชุมชนอุตสาหกรรม การค้าและบริการมากกว่าเกษตรกรรม แม้จะเป็นจังหวัดขนาดเล็กแต่มีผู้คนจากต่างถิ่นจำนวนมากมาอาศัยประกอบอาชีพ

วัยรุ่นของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์อยู่ในชุมชนขนาดเล็ก แต่เป็นชุมชนที่ผู้คนหนาแน่นและเป็นสังคมเกษตรกรรมผสมกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ ลักษณะเช่นนี้ใกล้เคียงกับวัยรุ่นของชุมชนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี แต่ชุมชนจังหวัดนี้มีลักษณะทางสังคมเกษตรกรรมมากกว่า ส่วนวัยรุ่นของชุมชนในจังหวัดนราธิวาสนั้นอยู่ในเมืองขนาดเล็กที่เป็นที่อยู่ของคนที่น่าเชื่อถือศาสนาต่างกันและมีวัตรปฏิบัติตามศาสนาต่างกันคือไทยพุทธและไทยอิสลาม อยู่ในสังคมเกษตรกรรมมากกว่าการค้าและบริการ และเป็นพื้นที่ๆ ทุกคนต้องระมัดระวังตัวจากการก่อการร้าย

แม้ว่าผู้ให้ข้อมูลวัยรุ่นทั้งหมดดังกล่าวจะอยู่ในพื้นที่ต่างกัน แต่ทั้งหมดเชื่อมร้อยทางความคิดที่ใกล้เคียงกันคือความเป็นสมัยนิยมแบบใหม่ ที่ทุกคนควรอยู่ในโรงเรียนเรียนรู้สาระวิชาการของหลักสูตร และผู้สอนที่มาจากบ้านหลอมเดียวกัน มีพ่อแม่ที่ต้องใช้เวลากับการประกอบอาชีพเพื่อหาเงินมาให้ลูกเรียนหนังสือ ผู้ให้ข้อมูลวัยรุ่นทั้งหมดรับสื่อทั้งจากโทรทัศน์ และจากโลกโซเชียลไม่ต่างกัน มีวัยรุ่นไทยอิสลามที่เรียนโรงเรียนศาสนาที่มีวัตรปฏิบัติต่างไปบ้าง แต่โดยรวมแล้วบริบททางความคิดของการเป็นวัยรุ่น โดยเฉพาะเรื่องความรักและความสัมพันธ์ทางเพศมีความคล้ายคลึงกันมาก

วัยรุ่นทุกคนที่ร่วมในการศึกษาครั้งนี้ใช้โทรศัพท์มือถือที่สามารถรับข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตได้ ใช้คอมพิวเตอร์ และรับข้อมูลจากโลกออนไลน์เป็นประจำในชีวิตประจำวัน ใช้ชีวิตใกล้ชิดกับเพื่อนมากกว่า พ่อ-แม่ ผู้ปกครอง นอกจากนั้นวัยรุ่นที่กำลังเรียนอยู่ชั้นมัธยมปลายและอาชีวศึกษาจำนวนมากไม่ได้อยู่บ้านกับพ่อ-แม่ ผู้ปกครอง แต่อยู่หอพักไกลบ้านเพื่อสะดวกต่อการศึกษาเล่าเรียน ดังนั้นข้อมูลที่เข้ามาและเด็กแสวงหาจึงเป็นข้อมูลที่พ่อ-แม่ผู้ปกครอง และครูรับรู้ น้อยมาก เว้นเสียแต่มีความใกล้ชิดและสัมพันธ์ภาพ

ที่ติดต่อกันเท่านั้น ตัวอย่างคำพูดต่อไปนี้เป็นสะท้อนบริบททางความคิดที่คล้ายคลึงกันเกี่ยวกับความรักและการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นที่อยู่ต่างพื้นที่ ต่างวัฒนธรรม

“ความรักกับวัยรุ่นเดี๋ยวนี้เป็นธรรมดา”
(กำแพงเพชร)

“ความรักมักมากกับเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องปกติ”
(นครราชสีมา)

“ความรักของวัยรุ่นเป็นเรื่องปกติธรรมดา”
(สมุทรสงคราม)

“มีความรักก็คิดถึงการมีเพศสัมพันธ์”
(สมุทรสาคร)

“วัยรุ่นเดี๋ยวนี้เร็ว มีรักมีเพศสัมพันธ์เร็ว”
(ประจวบคีรีขันธ์)

“วัยรุ่นมีรักมีแฟนก็มักมีเพศสัมพันธ์กัน”
(สุราษฎร์ธานี)

“ความรักกับเพศสัมพันธ์มันเป็นเรื่องธรรมดาตามาก”
(นราธิวาส)

2. ความรักคือความสุขและการให้

ความหมายของความรักที่วัยรุ่นชายที่ร่วมในการศึกษาครั้งนี้กล่าวถึงมี 3 ลักษณะคือ ความรู้สึก พฤติกรรม และมุมมอง ด้านความรู้สึกนั้นความสุขถูกกล่าวถึงมากที่สุดในทุกวัย ส่วนพฤติกรรมเน้นการให้ทั้งในเชิงรูปธรรมและนามธรรม แต่เป็นการให้เชิงรูปธรรมมากกว่า ขณะที่มุมมองแฝงอยู่ในทั้ง 2 ลักษณะแรก ดังตัวอย่างคำพูดความหมายของความรักต่อไปนี้

“ทำให้เขามีความสุขตลอดเวลา” (ประถมศึกษา)

“การให้ซึ่งกันและกัน การเอาใจใส่และความรู้สึกต่อกัน” (มัธยมศึกษา)

“ความรักคือการให้ ให้สิ่งที่ดีที่สุดกับคนที่เรารักครับ” (อาชีวศึกษา)

3. การมีแฟนเป็นเรื่องเท่

วัยรุ่นทุกคนที่ร่วมในการศึกษาครั้งนี้กล่าวเสียงเดียวกันว่า วัยรุ่นต้องมีแฟนไม่เช่นนั้นไม่เท่ ไม่ทันสมัย

หรือเซย นอกจากนั้นยังมีความสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามที่เรียกว่า “กิ๊ก” ซึ่งมีความแตกต่างจากการเป็นแฟนและการเป็นเพื่อนกัน ทุกคนเชื่อมโยงการเป็นแฟนกับการมีเพศสัมพันธ์และความรัก ดังตัวอย่างคำพูดต่อไปนี้

“แฟนคือเนื้อคู่ คือคนที่เรารัก มีลูก มีเพศสัมพันธ์ด้วย” (ชาย-ประถมศึกษา)

“ผู้หญิงมาจีบผู้ชายนี่ธรรมดาครับ ไม่แปลก ผู้หญิงมาจีบผู้ชายมากกว่าผู้ชายจีบผู้หญิง เขามาขอเบอร์ มองหน้าแล้วยิ้ม ถามชื่อ” (ชาย-มัธยมต้น)

“ใครไม่มีแฟนก็เป็นเซย กลางคืนเพื่อนเราก็คูยโทรศัพท์กัน เราไม่ได้คูยก็จะอยู่คนเดียว ก็เห็นเพื่อนจะตามเพื่อน” (ชาย-มัธยมปลาย)

“แฟนกลายเป็นยาเสพติด เสพแล้วไม่ติด เสพแล้วทิ้งก็เอาตัวอื่นอีก ไปอวดเพื่อน” (ชายไทยมุสลิม-มัธยมปลาย)

“แฟนเป็นแฟนไม่ได้จริงจังอะไร” (ชายไทยมุสลิม-มัธยมปลาย)

“ความรักกับเพศสัมพันธ์มันน่าจะเป็นเรื่องเดียวกัน แต่ว่ามีเรื่องศาสนาทำกันไว้ หรือว่าเป็นคำสอนที่เราเรียนมาทำให้เราไม่กล้าทำ แต่เราก็ยังอยากทำการมีเพศสัมพันธ์มันก็เหมือนกับการแสดงความรักเหมือนกัน” (ชายไทยมุสลิม-มัธยมปลาย)

“กิ๊กกับแฟนต่างกัน กิ๊กคือไม่มีเวลาให้ คูยได้อย่างเดียว ไม่กล้าพาก็ไปไหนครับ เดี่ยวแฟนเห็น เดี่ยวเพื่อนเห็น เดี่ยวเพื่อนแฟนเห็น” (ชาย-มัธยมต้น)

“กิ๊กเก็บไว้เล่นสนุกๆ คบกับแฟนไปก่อน พอแฟนกลับบ้านก็ค่อยโทรหากิ๊ก สนุกดี ถ้าเพื่อนมองก็แบบโอ้ ไอ้เนี่ย ยิงไปจีบแฟนเพื่อน โอ้ ยิงเทไปใหญ่” (ชาย-การศึกษานอกระบบ)

“การมีแฟนกับการมีเพศสัมพันธ์มันต้องเกี่ยวกันแล้วแต่ผู้หญิง แต่ว่าส่วนมาก มันก็ยังไม่เจอผู้หญิงที่ไม่ยอม” (ชาย-การศึกษานอกระบบ)

ความหมายและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการมีแฟนนำเสนอเป็นภาพรวมในตารางที่ 1 ซึ่งจะเห็นว่าความหมายของการมีแฟนนั้นทุกกลุ่มวัยให้น้ำหนักไปที่การแก่เหงา คนรู้ใจและที่ปรึกษา อันเป็นการสะท้อน

ให้เห็นว่าวัยรุ่นที่ร่วมในการศึกษาคั้งนี้เหงา ต้องการคนรู้ใจ และเป็นที่ปรึกษา ส่วนพฤติกรรมที่ชัดเจนคือ การพูดคุยโทรศัพท์ครั้งละนานๆ การไปเที่ยวด้วยกัน และการมีเพศสัมพันธ์

ตารางที่ 1 ความหมายและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการมีแฟนตามประสบการณ์ของวัยรุ่นชาย

การมีแฟน	อายุ ต่ำกว่า 13 ปี	อายุ 13-15 ปี	อายุ 16-19 ปี
ความหมาย			
คนที่รัก	✓	-	✓
คนที่ไว้ใจ เป็นที่ปรึกษา	-	-	✓
คนที่ห่วงใยดูแล	-	✓✓	-
คนที่ไว้คอยแก่เหงา	-	✓✓✓	✓
คนที่รู้ใจ	-	✓✓	✓✓
พฤติกรรม			
มีเพศสัมพันธ์	✓	✓✓✓	✓✓✓
คุยโทรศัพท์นานๆ	✓✓	✓✓✓	✓✓✓
ไปเที่ยวด้วยกัน	✓	✓✓✓	✓✓✓
ปรึกษาเรื่องทุกข้อใจ	-	✓	✓
ให้เงิน ของใช้	-	-	✓
ให้กำลังใจ	-	✓	-
ให้ของขวัญ	-	✓	-
ดูแลเอาใจใส่	-	✓	-
กอดกัน หอมแก้ม จับมือ	✓	✓	-

หมายเหตุ

- ✓ หมายถึง พุดถึงบ้าง
- ✓✓ หมายถึง พุดถึงมากเป็นบางคน
- ✓✓✓ หมายถึง พุดถึงบ่อยทุกคน
- หมายถึง ไม่พุดถึงเลย

4. เพศสัมพันธ์คือการให้และการได้

คำที่วัยรุ่นชายใช้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์กับแฟนนั้นส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับการได้ และการให้ในลักษณะ “ผู้ชายขอ ผู้หญิงให้” วัยรุ่นชายสร้างคำศัพท์ หรือจำคำมาใช้แทนคำว่าเพศสัมพันธ์ หรือคำว่า “เอา” ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่เข้าใจกันโดยทั่วไป คำศัพท์ดังกล่าว คือ ได้ยืม ชัม อะดินาลีน ซือหลง และพีเจอริง ทั้งนี้ผู้ให้ข้อมูลก็ไม่สามารถบอกได้ว่าเหตุใดจึงใช้คำนั้นๆ เพียงแต่กล่าวว่า เป็นการสื่อกันเฉพาะกลุ่ม มีแต่คำว่า ชัม ที่พบว่าวัยรุ่นหลายคนใช้คำนี้และกล่าวว่าจำมาจากภาพยนตร์ตัวอย่างคำพูดต่อไปนี้สะท้อนข้อสรุปดังกล่าวข้างต้น

“การมีเพศสัมพันธ์ดีทุกอย่าง ได้สำเร็จความใคร่หายเหิน” (ชาย-มัธยมปลาย)

“การมีเพศสัมพันธ์เขาเรียกว่า รักสนุก ได้สนุก” (ชาย-การศึกษานอกระบบ)

“อยู่ด้วยกันสองต่อสองผมขอ เขาก็ยอมให้ครับ” (ชาย-อาชีวศึกษา)

ข้อค้นพบเหตุผลของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของคู่วัยรุ่นพบว่า เป็นการอยากลอง และการเกิดอารมณ์จากการดูสื่อกระตุ้นเป็นเหตุผลที่ทุกกลุ่มอายุกล่าวถึง รองลงมาคือเหตุผลจากอยู่ด้วยกันสองคนแล้วบรรยากาศพาไป และการแสดงออกถึงความรัก การได้และการให้ (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 เหตุผลของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกตามการรับรู้ของผู้ให้ข้อมูลวัยรุ่นชาย

เหตุผล	อายุต่ำกว่า 13 ปี	อายุ 13-15 ปี	อายุ 16-19 ปี
แสดงออกถึงความรัก การให้	-	✓✓	✓✓
อยากลอง	✓	✓✓✓	✓✓✓
เมา	✓	✓	✓✓
ถูกยั่วยวน (“อ้อย” ผู้หญิง)	✓	✓✓	✓✓
บรรยากาศพาไป (ฝนตก หนาว)	-	✓✓✓	✓✓✓
มีอารมณ์จากการดูสื่อกระตุ้น	✓	✓✓✓	✓✓✓
มีอารมณ์จากการผู้หญิงแต่งตัวเปิดเผย (สายเดี่ยว กางเกง)	✓	✓✓✓	✓✓✓
ระบายความใคร่	-	✓	✓
ผู้หญิงล่าแต้ม	-	✓	-
ผู้ชายล่าเหยื่อ/ล่าแต้ม	-	✓	-
ต้องการผูกใจ	-	✓	-
เพื่อนท้าทาย	-	✓	✓

หมายเหตุ

- ✓ หมายถึง พุดถึงบ้าง
- ✓✓ หมายถึง พุดถึงมากเป็นบางคน
- ✓✓✓ หมายถึง พุดถึงบ่อยทุกคน
- หมายถึง ไม่พุดถึงเลย

นอกจากนั้นวัยรุ่นชายยังกล่าวถึงการใช้กำลัง บังคับ และการตอบสนองต่อการต้องการของผู้หญิง ในลักษณะ “ผู้หญิงอ่อย ผู้ชายเอา” ดังตัวอย่างคำพูดต่อไปนี้

“คบกันสี่เดือน วันหนึ่งก็ไปรับเขาหน้าโรงเรียน ก็ผมไปนั่งรถเขา แล้วผมก็ชวนเขา เข้าห้องกันใหม่ บ้านเขาไม่มีคนอยู่ที่บ้าน ผมลากเขาเข้าไปเลยครับ ไปคุยกันก่อน ผมบอกว่าขอปล้ำซักครั้งได้ไหม เขาก็ยินยอม” (ชาย-อาชีวศึกษา)

“วันนั้น เขาไม่ไปโรงเรียน ก็บอก เอะ เตียวออกไปรับนะ เขาก็ถามว่าไปไหน ผมก็ว่ามาที่บ้าน เตียวออกไปรับนะ เขาก็ว่ามาเลย พอมาที่บ้าน ก็ขึ้นไปข้างบน เพื่อนนั่งอยู่สองคนข้างล่าง แล้วผมก็แบบพูดกับเขาว่า ขอได้ไหม เขาไม่ฟังแล้วทิ้งทรอก ก็พูดไปแล้ว ที่นี้เขาก็ยังไม่ตอบ เขาก็เงยบ ที่นี้ผมก็ลื้อคอคอเขา ลื้อคอคอปิบ ลากขึ้นบนเตียง พอนอนกันซักพักก็เอาผ้าห่มมาห่ม เปิดพัดลม เปิดเพลง เสร็จแล้วเขายินยอม ตอนแรกไม่ยอม” (ชาย-อาชีวศึกษา)

“ผู้หญิงแกล้งไม่สบาย แล้วบอกให้พาเข้าไปในห้อง” (ชาย-ประถมศึกษา)

“การมีเซ็กครั้งแรกมันเกิดขึ้นจากการแต่งตัวของผู้หญิง การใส่เสื้อสายเดี่ยวอย่างนี้ นุ่งสั้นย่ออารมณ์” (ชาย-มัธยมปลาย)

“ถ้าเขาไม่ยั่วเราก่อน ก็ไม่มีอะไรหรอกครับ ถ้าผู้หญิงไม่เปิดเผยให้โอกาสนะ” (ชาย-การศึกษานอกระบบ)

เมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกแล้ว มักจะมีครั้งต่อไป โดยใช้โอกาสทุกเทศกาล การหนีเรียน ช่วงเวลาที่ไม่มีใครอยู่บ้าน คำพูดของวัยรุ่นชายทั้งหมดที่มีเพศสัมพันธ์กับแฟนล้วนเห็นว่าการเสนอขอมีเพศสัมพันธ์ของผู้ชาย เป็นความชอบธรรมของผู้ชาย และผู้ชายไม่จำเป็นต้องควบคุมความต้องการทางเพศของตนเอง ที่สำคัญคือวัยรุ่นชายที่ร่วมในการศึกษาคั้งนี้มี ความเข้าใจว่า

ผู้หญิงเป็นเครื่องรองรับอารมณ์เพศของผู้ชาย ดังนั้นการใช้กำลัง และการแต่งกายของผู้หญิงจึงสามารถใช้เป็นข้ออ้างของการมีเพศสัมพันธ์ได้

ภาพสะท้อนจากกรณีของพริก (นามสมมุติ) ต่อไปนี้ให้ภาพของความรัก ความสัมพันธ์ของวัยรุ่นในมุมมองของวัยรุ่นผู้ชายที่ร่วมในการศึกษาคั้งนี้ว่าเป็นดังคำพูดของเด็กชายที่ร่วมในการศึกษาคั้งนี้คนหนึ่งว่า “วัยรุ่นพอรักกัน แล้วก็ท้อง แล้วก็ทิ้งกัน”

พริกอายุ 17 ปี กำลังเรียนการศึกษานอกระบบชั้นมัธยมปลาย เล่าว่า เมื่อเขาอายุ 15 ปี อยู่ชั้น ม.3 โรงเรียนเดิมมีเพื่อนหญิงลักษณะเป็นทอม “เหมือนผู้หญิงห้าๆ” ชื่อแป้ง (นามสมมุติ) เรียนอยู่ชั้นเดียวกันแต่คนละห้อง พริกชอบเล่นตะกร้อ แป้งมาเฝ้าดูเป็นประจำ พริกบอกว่า แป้งมาปล้ำพริกแต่พริกเฉยๆ แต่ก็คุยด้วย คุยกันทางโทรศัพท์บ้าง คุยกันที่โรงเรียนบ้าง คุยกันอยู่ 2 เดือน พริกอยากมีเพศสัมพันธ์กับแป้ง วันหนึ่งพริกโทรศัพท์หาแป้ง ถามว่า “รักเขา (พริก) ไหม พริกรักแป้งนะ” แป้งตอบว่ารักและยอมได้ทุกอย่าง พริกจึงไปหาแป้งที่บ้าน ซึ่งแป้งอาศัยอยู่กับอา วันนั้นอาไม่อยู่บ้าน พริกเล่าเหตุการณ์วันนั้น ดังนี้

“ผมก็คุยก็ถามกันแบบรักเขาใหม่ เราก็แบบ เออเขารักตัวเอง เขาก็ยอมได้ทุกอย่างแหละอย่างนี้ครับ แล้วก็เตียวเขาไปหาที่บ้านเขา นะ ก็ไปก็ไปนั่งคุยกัน โขฟาเลย ก็นั่งคุยไปคุยมา ตอนแรกก็เหมือนมีเรื่องคุย พอคุยไปพักหนึ่งมันก็ไม่มีเรื่องคุย มันก็เริ่มมองหน้ากัน ที่นี้ผมก็เหมือนจะเริ่มจูบเขาอะไรอย่างนี้ แต่ผมไม่ทันจูบแต่เขาก็จับหัวผมไปจูบเขาครับ ไม่คิดว่าผู้หญิงเขาจะเริ่มก่อน ไม่ได้มีถุงยางไปด้วย ใช้วิธีการหลังข้างนอก พอเสร็จปั๊บผมก็ไปซื้อยาคุมฉุกเฉินมาให้เขาเลย คิดแต่ว่าถ้าเกิดมีอะไรกันแล้วมันท้องขึ้นมาแล้วจะทำยังไงจะคิดบางครั้งเหมือนเห็นแก่ตัว ภูจะทิ้งมันยังงั้นดิอะอะไรอย่างนี้ครับ แต่ผมก็ไม่เคยทิ้งนะ ผมก็คบมาตลอด”

หลังจากวันนั้น พริกก็คบกับแบ้งต่อ มีเพศสัมพันธ์กันต่อเนื่อง เข้าเดือนที่ 4 แบ้งมีอาการเหมือนไม่สบาย เอาถุงยามาให้พริกดู พริกไม่รู้แน่ชัดว่ายาอะไรแต่คิดว่าเหมือนยาบำรุงครรภ์ ต่อมาเพื่อนแบ้งมาบอกพริกว่าแบ้งท้อง พริกไม่แน่ใจว่าท้องแต่เริ่มหาวิธีแยกทาง พริกเล่าเหตุการณ์นี้ว่า

“ก็เหมือนกับเรามีอะไรกันตอนเป็นเด็ก แล้วพอตกเดือนต่อมาเขาก็แบบ เขาเริ่มทำแบบเหมือนเป็นไข่ เขาก็เอาถุงยามาโชว์ เขาก็แบบเป็นไข่หรือ แต่ยานั้นที่เขาเอาเหมือนแนวคนท้อง ยาแนวคนท้อง ยาบำรุง เขาบอกป๊อบแล้วเราก็แบบเราคิดจะเลิกกับมันยังงี้ดีอะไรอย่างนี้ครับ เริ่มหาทางเลิก เริ่มหาทางทะเลาะบ้างอย่างนี้ครับ แล้วเขาก็เลยบอกให้ผมเอาพ่อแม่ผมไปคุยกับพ่อแม่เขา เขาก็บอกให้อยู่ด้วยกันแล้วก็เรียนไป คราวนี้ผมก็เริ่มหาเรื่องทะเลาะแต่ตอนนั้นผมก็รู้ว่าเขาท้องนะครับ ก็เลยหาเรื่องทะเลาะ คราวนี้เหมือนเขาจะไม่ไหวเขาก็เลยบอก มึงก็เลิกกับกูไปเลยอะไรประมาณนี้ เราก็มึงพูดเองนะเราก็รออยู่ พอเลิกป๊อบเพื่อนก็บอกว่ามันท้อง คราวนี้ผมก็รู้สึกแย่ ท้องทำไมมันไม่บอกเราวะ คราวนี้ก็มารู้อีกทีว่าเขาท้องจริงๆแล้วแม่เขาก็ไปซื้อยาที่แบบสอดเข้าไปในช่องคลอด ตั้งแต่นั้นมาเราก็เลิกกันไปเลย”

เมื่อแยกทางกัน แบ้งเรียนหนังสือต่อจนจบส่วนพริกออกจากโรงเรียนไปเรียนการศึกษานอกโรงเรียนเพราะพ่อแม่พริกไม่ต้องการให้พริกเรียนอยู่ที่เดียวกับแบ้งอีก

วิจารณ์

ข้อค้นพบว่าวัยรุ่นชายผู้ให้ข้อมูลจาก 7 จังหวัดที่มีบริบทต่างกัน แต่มีมุมมองเรื่องความรักและความสัมพันธ์ทางเพศไปในทางเดียวกัน เมื่อนำข้อค้นพบนี้ไปเทียบเคียงกับการศึกษาประเด็นเดียวกันนี้ในสังคมวัฒนธรรมที่แตกต่างจากประเทศไทยมาก เช่น

อเมริกา^{13,14} เกาหลี¹⁵ และแอฟริกา^{16,17} ก็พบว่าการศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของวัยรุ่นชายในเรื่องความรักและความสัมพันธ์ทางเพศมีข้อค้นพบคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ วัยรุ่นชายเห็นว่าความรัก พฤติกรรมทางเพศ การมีคู่อรัก และการมีเพศสัมพันธ์กับคู่อรักเป็นเรื่องธรรมดาที่คนในวัยเดียวกันยอมรับ ทั้งนี้มีคำอธิบายสถานการณ์นี้ว่าลักษณะที่เป็นสากลของวัยรุ่นชายคือ อิทธิพลการทำงานของฮอร์โมนเพศ อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนและค่านิยมทางสังคม วัฒนธรรม โดยเฉพาะค่านิยมที่ให้คุณค่ากับความสามารถทางเพศสัมพันธ์ว่าเป็นคุณสมบัติสำคัญของความเป็นชาย ทำให้วัยรุ่นชายเห็นว่าการแสวงหาประสบการณ์ทางเพศเป็นความชอบธรรม และเป็นเรื่องจำเป็นสำหรับการแสดงความเป็น “ชาย” (Macho) นอกจากนี้ยังแสดงถึงการเป็นผู้ชายที่โตเป็นผู้ใหญ่แล้ว

สำหรับประเด็นความรักคือการให้และความสุขนั้น มีรายงานวิจัยอธิบายว่าวัยรุ่นที่ระบุว่าตนเองมีความรักมีโอกาสมีความสัมพันธ์ทางเพศ และการมีเพศสัมพันธ์นั้นถือได้ว่าเป็นการให้ความสุขกับคู่อรัก¹³ จึงไม่น่าแปลกใจว่าวัยรุ่นชายที่มีคู่อรักจึงมีเพศสัมพันธ์อายุน้อยกว่าและมีจำนวนครั้งการมีเพศสัมพันธ์มากกว่าวัยรุ่นชายที่ไม่มีคู่อรัก¹⁸⁻²⁰ อย่างไรก็ตามก็มีการศึกษาพบว่าถึงแม้วัยรุ่นชายจะมีคู่อรัก แต่ถ้าเป็นคนที่เคร่งศาสนา หรือมีเพื่อนที่เคร่งศาสนา ก็จะมีเพศสัมพันธ์เมื่ออายุมากกว่ากลุ่มอื่นๆ นอกจากนี้วัยรุ่นที่เคยไปร่วมกิจกรรมทางศาสนาปีละไม่กี่ครั้งก็ยังเชื่อมโยงเรื่องศาสนากับการตัดสินใจว่าจะมีเพศสัมพันธ์หรือไม่เมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่เอื้อต่อการมีเพศสัมพันธ์^{21,22}

การรับรู้ว่าวัยรุ่นมีคู่อรักเป็นเรื่องเท เป็นเรื่องปกติธรรมดาที่ใครๆ ก็ต้องมี ไม่เช่นนั้นจะเป็นคนไม่ทันสมัย นอกจากนั้นหลายคนมี “กิ๊ก” ซึ่งถึงแม้ไม่ใช่คู่อรักหรือแฟน แต่ก็แสดงให้เห็นว่าค่านิยมเรื่องความซื่อสัตย์ต่อคู่อรักไม่มีอิทธิพลนักต่อการมีความรักของวัยรุ่นชาย ทั้งนี้

มีการศึกษาพบว่าถึงแม้ว่าวัยรุ่นชายประมาณร้อยละ 80 ระบุว่ามีความรักคนเดียวในรอบปี แต่อีกร้อยละ 20 ก็ระบุว่าในรอบปีมีคูรักร่วมกันมากกว่า 1 ราย²³

การรับรู้ว่าการมีเพศสัมพันธ์คือการให้และการได้ ทำให้วัยรุ่นชายมีการยับยั้งชั่งใจก่อนมีเพศสัมพันธ์ น้อยมากเนื่องจากคิดถึงแต่เฉพาะผลลัพธ์ทางบวกจากการมีเพศสัมพันธ์เท่านั้น มีการศึกษาของ Somers และ Surmanns²⁴ พบว่าวัยรุ่นชายเห็นว่า “ไม่เห็นมีอะไร (nothing)” สามารถยับยั้งการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกได้ถ้าจะทำ แต่เมื่อมีครั้งแรก ย่อมมีครั้งต่อไป เหตุผลสำคัญของการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นชายนอกจากเป็นการแสดงความรักและการให้แล้ว ยังมีข้อค้นพบว่าการถูกกระตุ้นจากสิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะการแต่งตัวของผู้หญิงก็มีการกล่าวถึงมากเช่นกัน ในกรณีนี้มีการศึกษาพบว่าวัยรุ่นชายจำนวนมากเห็นว่าเรือนร่างหรือลักษณะทางกายภาพของผู้หญิงเป็นแรงผลักดันสำคัญของการมีเพศสัมพันธ์ รวมทั้งการมีโอกาสสัมผัสร่างกายด้วย²⁵ และเมื่อมีเพศสัมพันธ์แล้ววัยรุ่นชายจำนวนมากไม่ได้คิดว่าถ้าคูรักร่วมกันจะเป็นปัญหา เพราะคิดว่าจะไม่มีการตั้งครรภ์ต่อจนถึงคลอด และถ้าคูรักร่วมกันที่จะทำแท้ง วัยรุ่นชายก็พร้อมสนับสนุนหรือผลักดันให้คูรักร่วมกัน²⁶

ความคิดว่าการหาประสบการณ์ทางเพศเป็นความชอบธรรมของผู้ชาย และการมีเพศสัมพันธ์เกิดจากการกระตุ้น หรือ “อ้อย” ของผู้หญิง อาจเป็นช่องทางที่ทำให้วัยรุ่นชายบังคับ ชื่นใจ หรือกดดันให้คูรักร่วมกันหรือผู้หญิงที่คิดว่า “อ้อย” ยินยอมมีเพศสัมพันธ์ด้วย ซึ่งสถานการณ์นี้เทียบได้กับการข่มขืน ทั้งนี้มีการศึกษาของ Kann²⁷ กล่าวว่ากรกล่อมเกลางานทางสังคมซึ่งเป็นสิ่งประกอบสร้างทางสังคม (social constructed) มีบทบาทอย่างสำคัญต่อการพัฒนาพฤติกรรมที่แสดงถึงบทบาททางเพศ หรือ ส่วนหนึ่งของเพศภาวะวัยรุ่นชาย ซึ่งต่อไปอาจจะนำไปสู่การเพิ่มการเกิดการล่วงละเมิด

ทางเพศในลักษณะต่างๆ ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าว มีรายงานสนับสนุนจำนวนมาก²⁸⁻³⁰ จึงมีข้อเสนอแนะว่าโปรแกรมการส่งเสริมสุขภาพจะอนามัยเจริญพันธ์และการป้องกันการตั้งครรภ์วัยรุ่นจะต้องให้วัยรุ่นชายเข้ามามีส่วนร่วมให้มากที่สุด การนิยามความเป็นชาย (maleness) ต้องเปลี่ยนใหม่ และกระบวนการเปลี่ยนนิยามความเป็นชายนั้นจะทำให้สำเร็จได้ต้องใช้กระบวนการ (facilitator) เพศชาย³¹

สรุปและข้อเสนอแนะ

ข้อค้นพบจากการศึกษาชี้ชัดว่าวัยรุ่นชายเห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นเป็นเรื่องธรรมดาในชีวิตวัยรุ่นโดยไม่จำเป็นต้องคิดถึงผลที่ตามมามากนัก ด้วยทัศนคตินี้จึงเสี่ยงต่อการทำให้เกิดการตั้งครรภ์วัยรุ่น การติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ และการเป็นพ่อวัยเยาว์อย่างยิ่ง คำอธิบายเกี่ยวกับความรักและความสัมพันธ์ทางเพศของวัยรุ่นสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมสุขภาพทางเพศของวัยรุ่น และการป้องกันการตั้งครรภ์วัยรุ่นได้ ผู้วิจัยขอเสนอแนะการจัดกิจกรรมเพศวิถีศึกษา หรือเพศศึกษารอบด้านสำหรับวัยรุ่นชายดังนี้

1. เริ่มครั้งแรกเมื่ออายุ 12 ปี เนื่องจากเริ่มมีการเปลี่ยนและปกติเด็กชายวัยนี้จะยัง “ติด” อยู่กับพ่อแม่ เชื้อพันธุกรรมมากกว่าเพื่อน แต่เมื่อเลยวัยนี้ไปแล้ว เด็กชายจะเข้ากลุ่มเพื่อนและติดเพื่อนมากกว่า และส่งเสริมการไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนอายุ 19 ปี สำหรับเด็กที่เคยมีเพศสัมพันธ์แล้วเน้นการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และการตั้งครรภ์ ไม่แนะนำให้ใช้วิธีหลั่งภายนอก
2. สถานที่จัดกิจกรรมของเด็กชาย อายุ 12-15 ปี มักอยู่ในโรงเรียน หรือที่อื่นๆที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมของโรงเรียน เช่นค่ายลูกเสือ

3. สำหรับเด็กชายที่อายุ 15 ปีขึ้นไป กิจกรรมควรสอดแทรกอยู่ในกิจกรรมที่เด็กชายสนใจ และในสถานที่ๆ เด็กชายอยู่รวมกลุ่มกัน เช่น ชมรมกีฬาต่างๆ ที่เด็กชายอยู่จำนวนมาก รักษาดินแดน สถานที่ฝึกอาชีพ ค่ายอาสาเสพติด สถานพินิจ เป็นต้น

4. ต้องมีผู้ชายดำเนินกิจกรรมโดยเฉพาะในประเด็นสุขอนามัยเจริญพันธุ์

5. ผู้ร่วมกิจกรรมควรมีทั้งวัยรุ่นชายและผู้ชายวัยผู้ใหญ่

6. สาระในกิจกรรมต้องเชื่อมโยงคุณค่าความเป็นชายที่มีความรับผิดชอบ ให้เกียรติตนเอง และผู้หญิงหาวิธีช่วยให้เด็กชายชะลอการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกออกไปให้มากที่สุด

7. เชื่อมโยงการมีเพศสัมพันธ์กับการเป็นพ่อ เนื่องจากผู้ชายไม่ได้เป็นผู้ตั้งครวรรค์ ดังนั้นการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กวัยรุ่นชายจึงมักไม่เชื่อมโยงกับการเป็นพ่อ-แม่ แบบของกิจกรรมจึงต้องมีเรื่องของความเป็นพ่อ สิ่งที่คุณเป็นพ่อต้องรับผิดชอบ

8. ให้เด็กได้ร่วมออกแบบโครงการ ดำเนินงาน และประเมินผล

4. ETR Associates. Parent-child connectedness: New interventions for teen pregnancy prevention. Available on website: http://www.naccho.org/toolbox/_toolbox%5CParent [Cited December 9, 2010]

5. Soneustein FL, Stewart K, Lindberg LD, Pernas M, Williams S. Involving males in preventing teen pregnancy: A guide for program planners. Washington DC: The Urban Institute; 1998.

6. Interagency Gender Working Group. Gender Perspectives Improve Reproductive Health outcomes: New Evidence. USAID; 2009.

7. Belknap J, Holsinger K, Dunn M. Understanding incarcerated girls: The results of a focus group study. Prison J 1997; 77:381-404.

8. Males M. School-age pregnancy: why hasn't prevention worked? J Sch Health 1993; 63:429-32.

9. Moore KA, Driscoll AK, Ooms T. Not just for girls: The roles of boys and men in teen pregnancy prevention. Washington DC: The National Campaign to Prevent Teen Pregnancy; 1997.

10. Males M. School-age pregnancy: Why hasn't prevention worked? Journal of School Health 1993; 63:429-32.

11. Chirawatkul S. Qualitative Research for Health Personnel. Bangkok: Witayaphat; 2010.

12. Denzin N. Sociology Methods: A Sources Book. Aldine Transaction; 2006.

13. Eyre SL, Millstein SG. What leads to sex? Adolescent preferred partners and reasons for sex. J Res Adolesc 1999; 9:277-307.

References

1. Punyayong B. Reviewing of Teen Pregnancy in Thailand. Bangkok: Thai Health Promotion Foundation; 2010.

2. Wharton AS. The Sociology of Gender: An Introduction to Theory and Research. New York: John Wiley & Sons; 2009.

3. Utsadamongkol S, Bowthip S, Chonwilai S. Being a Woman: Fact, Myth or Prejudice in Patriarchal Society. Bangkok: Dountula Ptinting; 2011.

14. Manlove J, Terry-Humen E, Papillo AR, Franzetta K, Williams S, Ryan S. Preventing teenage pregnancy, childbearing, and sexually transmitted diseases: What the research shows? *Child Trend* 2002. Available on website: <http://www.childtrends.org> [Cited January 11, 2011]
15. Youn G. Perceptions of peer sexual activities in Korean adolescents. *J Sex Res* 2001; 38:352-60.
16. Dahlback E, Makelele P, Yamba CB, Bergstrom S, Ransjo-Arvidson A-B. Zambian male adolescents' perceptions about premarital sexual relationships. *Afr J AIDS Res* 2006; 5:257-64.
17. Temin MJ, Okonofua FE, Omorodian FO, Renne EP, Coplan P, Heggenhougen K, et al. Perceptions of sexual behavior and knowledge about sexually transmitted diseases among adolescents in Benin City, Nigeria. *International Family Planning Perspectives* 1999; 25:186-95.
18. Blum RW, Beuhring T, Rinehart PM. Protecting teens: Beyond race, income and family structure. Minneapolis, MN: Center for Adolescent Health, University of Michigan; 2000.
19. Kinsman SB, Romer D, Furstenberg FF, Schwarz D. Early sexual initiation: The role of peer norms. *Pediatrics* 1998; 102: 1185-92.
20. Holder DW, DuRant RH, Harris TL, Daniel JH, Obeidallah D, Goodman E. The association between adolescent sexual spirituality and voluntary sexual activity. *J Adolesc Health* 2000; 26:295-302.
21. National Campaign to Prevent Teen Pregnancy. Faithful Nation: What American Adults and Teens Think about Faith, Morals, Religion, and Teen Pregnancy: A National Survey. Washington DC: The Campaign; 2001.
22. Zaleski EH, Schiaffino KM. Religiosity and sexual risk-taking behavior during the transition to college. *J Adolesc* 2000; 23:223-7.
23. Moore KA, Driscoll AK, Lindberg LD. A statistical portrait of adolescent sex, contraception, and child bearing. Washington DC: The National Campaign to Prevent Teen Pregnancy; 1998.
24. Somers CL, Surmanns A. Adolescents' perceptions of reasons for postponing sexual intercourse. *Am Second Educ* 2004; 33:26-42.
25. Royer HR, Keller ML, Heidrich SM. Young adolescents' perceptions of romantic relationships and sexual activity. *Sexuality, Society and Learning* 2009; 9:395-408.
26. Ekstrand M. Sexual Risk Taking: Perceptions of Contraceptive Use, Abortion, and Sexual Transmitted Infections among Adolescents in Sweden. Unpublished PhD Dissertation of Uppsala University; 2008.
27. Kann L. A Dangerous Game: Male Adolescents' Perceptions and Attitudes towards Sexual Consent. Unpublished Master Research Dissertation of University of the Witwatersrand; 2009.
28. Wilkinson-Lee A, Russel S. Practitioners' perspectives on cultural sensitivity in Latina/o teen pregnancy prevention. *Family Relation* 2006; 55:376-89.

-
29. Convinton S. Creating gender-responsive programs: The next step for women's services. Correction Today; February 2001.
30. Spindel C, Levy E, Conner M. With an End in Insight: Strategies from the UNIFEM Trust Fund to Eliminate Violence Against Women. UNIFEM; 2000.
31. Brown S, Shukla R. Young Men Need To Be Focus of Teen Pregnancy Prevention Programs. The Urban Institute; 1998. Available on website: <http://www.urban.org> [Cited January 11, 2011]